

Kriva perspektiva...

[...] Isusa je zanimalo govoriti o spasenju, ali ne samo teoretizirati ili problematizirati, već istinski imati zanimanje za spasenje tražeći konkretne savjete i otkriti što činiti svakodnevno u konkretnom životu pokazujući što je uistinu važno. Isus je bio za ozbiljnost kojom pristupiti spasenju, i to prvotno oko svoga života. Ne u smislu egoizma, kao da me ne bi zanimalo tuđi život i spasenje, već nije bio za lažno zanimanje i lažni interes koji je bio samo teoretski. Onaj tko zna koliko je važno pitanje spasenja u vlastitom životu, te se trudi svu pozornost usmjeriti u tom smjeru, vrlo dobro će znati kad su drugi na krivom putu i kako treba živjeti i za njih i iskreno željeti njihovo spasenje. U tom smislu, svaki onaj tko je iskreno zainteresiran za tuđe spasenje, bit će vrlo pozoran na vlastite stavove, životni red i ponašanje, svjestan da vlastitom ozbiljnošću može utjecati na tuđi život, a ne eventualno riječima i raspravama. Jer riječi i rasprave mogu biti, i često jesu, bijeg od samoga sebe i od biti problema, koji je mnogo jednostavniji za razumjeti i mnogo ozbiljniji za živjeti nego što može neka rasprava pokazati. A kako Isus reče u nastavku, oni koji budu na zemlji o vječnome životu samo raspravljali, ostati će vani kao zlotvori kojima se neće otvoriti spomenuta vrata života.

Kad već Gospodin ne dopušta da ga zavarava ovo pitanje, nemojmo ni mi zavaravati sami sebe krivim postavljanjem problema, već se trudimo naučiti od Gospodina kako se boriti ući na uska vrata. Isus nas potiče da budemo u životu borci, iskreni i istinski borci za spasenje, koji su upoznali važnost te borbe, te se trude drugima svjedočiti, a ne samo poticati teoretske rasprave. Neka pitanje spasenja bude za nas doista najvažnije pitanje života, pitanje u koje ulažemo cijeli život, a o kojemu ne raspravljamo skrštenih ruku, već smo istinski u duhovnom smislu zasukali rukave radeći oko svoga spasenja, svjesni kako ta borba i taj rad valja živjeti iz dana u dan, sve intenzivnije i intenzivnije. Vjerujem da će nas nakon toga Gospodin, kad pokucamo na vrata života, raširenih ruku primiti u svoj dom, ne kao one koji su isprazno raspravljali, već se iskreno borili ući na uska vrata, otvarajući ih svojim primjerom i drugima, za vječno spasenje i radost bez kraja.

<https://www.vjeraidjela.com/kriva-perspektiva-razmisljanje-uz-21-nedjelju-kroz-godinu-c/>

Podite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje!

Hvalite Gospodina, svi puci,
slavite ga, svi narodi!

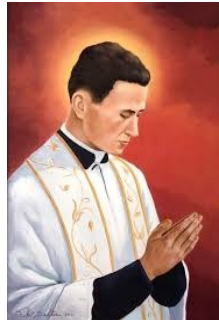
Silna je prema nama ljubav njegova
i vjernost Gospodnja ostaje dovijeka!

Otpjevni psalam: Ps 117, 1-2

Obilježavanje 75. obljetnice mučeništva

bl. Miroslava Bulešića u Svetvničentu

U Svetvničentu, blaženikovoj rodnoj župi, 75. obljetnica mučeništva bl. Miroslava Bulešića obilježit će se u srijedu 24. kolovoza svečanim misnim slavljem koje će u 18 sati predvoditi zadarski nadbiskup, koadjutor Milan Zgrablić. Misa će se uobičajeno održati na glavnom mjesnom trgu.

Na obilježavanju 74. obljetnice mučeništva bl. MIROSLAVA BULEŠIĆA mons. Uzinić je istaknuo tri ključne riječi vezane uz lik i djelo bl. Miroslava Bulešića: sjećanje, oprost i nasljedovanje.

[...] "Sjećanje je potrebno jer ono", citirao je nadalje papu Franju u Fratelli tutti, "jamči i potiče izgradnju u kojoj će biti više pravde i bratstva, bez sjećanja se nikad ne može ići naprijed, ne napredujemo bez cjelovitog i jasnog sjećanja. Ipak, važno je da to naše sjećanje ne bude selektivno i reduktivno.

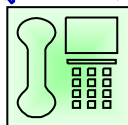
[...] Govoreći o oprostima propovjednik je citirao blaženikovu najpoznatiju rečenicu iz Duhovnog testameta, "Moja osveta je oprost", zapisanu 23. travnja 1945. godine, "nakon što je svom ljubljenu puku, kako ga on naziva, s ljubavlju uputio vrlo oštre pastirske opomene".

Pojašnjavajući zašto oprost ne znači prijeći preko svega kao da se ništa nije dogodilo, mons. Uzinić je ponovno citirao riječi iz enciklike Fratelli tutti: "Oprostiti ne znači zaboraviti. ... Ipak možemo oprostiti. ... Oni koji istinski opraštaju ne zaboravljaju, ali se ni ne predaju onoj razornoj sili koja im je nanijela toliko zla.

[...] Govoreći o trećoj ključnoj riječi, nasljedovanju, mons. Uzinić je istaknuo „danas kada se sjećamo mučeničke smrti koju je podnio, a zahvaljujući Duhovnom dnevniku koji nam je ostavio, blaženi naš Miroslav uči da nije potrebno fizički umrijeti da bismo nasljeđovali Krista, niti je potrebno umrijeti na križu da bismo bili njegovi svjedoci - potrebno je umirati sebi kako bi Krist u nama zaživio." Svaka osoba koja ljubi, sebi umire: mijenja se, pročišćava, posvećuje svoj život, podnosi žrtvu, daruje sebe drugima i za druge." [...]

<https://www.djessite.hr/sabiranje-74-obljetnica-mucenistva-bl-miroslava-bulesica-mons-uzinic-kljucne-riječi-sjećanje-oprost-i-nasljedovanje-742066>

KONTAKT

Policijski kapelan don Marin Drago Kozic
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

"MAJKA BOŽJA
KAMENITIH VRATA"
PU zagrebačka

Petrinjska 20

Zagreb

Godina 13 • broj 553 • 2022. godina

21. NEDJELJA U GODINI

21. kolovoza 2022.

Doći će s istoka i zapada
i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem.

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kašelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 13, 22-30

U ono vrijeme: Isus je prolazio i naučavao gradovima i selima. Reče mu tada netko: »Gospodine, je li malo onih koji se spasavaju?« A on im reče: »Borite se da uđete na uska vrata jer mnogi će, velim vam, tražiti da uđu, ali neće moći.

Kada gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata: 'Gospodine, otvori nam!', on će vam odgovoriti: 'Ne znam vas odakle ste!' Tada ćete početi govoriti: 'Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim si trgovima naučavao!' A on će vam reći: 'Kažem vam: ne znam odakle ste. Odsutpitate od mene, svi zlotvori!'

Onđe će biti plač i škrgut zubi kad ugledate Abrahama i Izaka i Jakova i sve proroke u kraljevstvu Božjem, a sebe vani, izbačene. I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem. Evo, ima posljednjih koji će biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji.«

Sv. Bartol apostol svjedok prvog Isusovog čuda

'Evo istinskog Izraelca u kojem nema prijevare' (Iv 1,47) – ovo su riječi Isusa kojim započinje prikaz o svetom Bartolomeju, ili pučki: svetom Bartolu. Spada među stupove Crkve i jedan je od dvanaestorice Isusovih apostola čiji se spomendan slavi 24. kolovoza. Njegovo ime kao zaštitnik nose ponosno mnoge Crkve, ali i nemali broj sela ili naselja.

Sv. Bartol apostol spominje se u Matejevu, Markovu i Lukinu evanđelju te u Djeli-ma apostolskim. Njegovo se ime izvodi iz 'Bar Talmaj', što znači 'Talmajev sin'. Odatle njegovo latinizirano ime 'Bartholomeus', hrvatski Bartolomej ili pučki Bartol.

Spasenje nekršćana

Univerzalnost je prepoznatljiva crta Lukine teologije. On je bio evanđelist otvoren poganskom svijetu. 'Anonimni kršćani' (K. Rahner) koji žive u pravednosti i ljubavi primaju se u puno zajedništvo s Kristom. "I doći će s istoka i zapada, sa sjevera i juga i sjesti za stol u kraljevstvu Božjem. Evo, ima posljednjih koji će biti prvi, ima i prvih koji će biti posljednji." (Lk 13, 29)

O toj nadi govori i odlomak iz prvog čitanja (Iz 66, 18-21). Središte Izajina navještaja jest glagol 'sabрати'. U Božjem srcu nema privilegiranih jer je čitavo čovječanstvo Božji narod. Isus, koji se nadovezuje na tu Izajinu viziju, poziva pogane, ali i kori Židove zbog nevjernosti. Povod je upit nekoga iz mnoštva: 'Gospodine, je li malo onih koji se spašavaju?'

Neki su smatrali da će se svi Židovi spasiti i sudjelovati u budućem Kraljevstvu, dok su drugi bili pesimističniji i smatrali da će to biti rijetki, i to samo oni koji strogo održavaju sve propise i zakone. Isus raskida takva umovanja i teoretiziranja, te premješta razmišljanje na osobni teren, to jest u prvi plan stavlja pitanje 'kvalitete' a ne kvantitete s obzirom na put spasenja: 'Borite se da uđete na uska vrata', to jest na osobni napor i nastojanje oko nalaženja Kraljevstva Božjega. A to se ne mjeri izvanjskom pripadnošću Crkvi, hvalisanjima da smo 'Hrvati i katolici', ako iza svega toga nema istinske vjere.

O svemu tome govori potresan prizor iz današnjeg evanđelja: Kad gospodar kuće ustane i zaključa vrata, a vi stojeći vani počnete kucati na vrata: 'Gospodine otvori nam!', on će vam odgovoriti: 'Ne znam vas odakle ste!' Tada ćete početi govoriti: 'Pa mi smo s tobom jeli i pili, po našim si trgovima naučavao!' A on će vam reći: 'Ne znam odakle ste!' Dakle, nije dovoljno dolaziti na misu ili slušati propovijedi, ako ne postoji autentični vjernički život koji jedini 'otvara vrata' Kraljevstva. U takvo kraljevstvo ulaze 'posljednji',

'daleki', ali pravedni, istinski mirotvorci, istinski vjernici. Granice Kristove crkve nisu one vanjske, nego prolaze kroz čovjekovo čisto srce i budnu savjest: "Dođite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu Kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta! Jer ogladnjeh i dadoste mi jesti; ožednjeh i napojiste me; stranac bijah i primiste me..." (Mt 25, 34-35).

Današnja su nedjeljna čitanja veličanstveni spjev univerzalnosti spasenja Božjega, pohvala beskrajnoj ljubavi Božjoj koja ne poznaje rasne, nacionalne, političke ili društvene barijere, veliki ushit zbog tajnovitog bogatstva skrivena u srcu svakog pravednog i dobrog čovjeka. Istinsko zajedništvo s Bogom odlučuju se na egzistencijalnoj i etičkoj razini. Odatle proizlazi oštar Isusov prijekor da nas neće spasiti to što smo propovijedali u njegovu ime i slavili obrede njemu na spomen, ako naša srca i naš život budu daleko do njega. Ostat ćemo za njega stranci!

Današnje evanđelje usmjerava pozornost na tajnovitu slobodu spasenjske ljubavi Božje, one ljubavi koja je nadahnuta jednim kozmičkim planom stvaranja i otkupljenja, i koja svjedoči o svojoj prisutnosti u beskonačno raznolikim odabirima, načinima, stupnjevima i intenzitetu. Božja ljubav – koja je srce otkupljenja – pretpostavlja beskrajno različite oblike i načine njezina ostvarenja i nazočnosti u ljudskoj povijesti i u ljudskim srcima.

fra Anđelko Domazet

<https://www.franjevci-split.hr/22-nedjelja-kroz-godinu-3/>

Blažena Djevica Marija Kraljica - 22. kolovoza

Blagdan je uveo papa Pio XII. 1954. kao krunu proslave Marijanske godine i kao posljedicu nastojanja i prijedloga brojnih marioloških kongresa. Po svome uznesenju Marija je postala i kraljica neba i zemlje, a nauk o njezinom dostojanstvu kraljice izložio je Pio XII. u svojoj enciklici Ad caeli Regnam.